

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 134/04-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť A. K., I., zastúpeného advokátom JUDr. T. B., Advokátska kancelária, P., ktorou namietal porušenie základného práva zaručeného čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Ntv-II 138/2003 z 3. decembra 2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. marca 2004 doručená sťažnosť A. K., I. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. T. B., Advokátska kancelária, P., ktorou namietal porušenie základného práva zaručeného čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. Ntv-II 138/2003 z 3. decembra 2003.

Sťažovateľ uviedol, že najvyšší súd uznesením sp. zn. Ntv-II 138/2003 z 3. decembra 2003 rozhodol o predĺžení jeho väzby do 12. decembra 2004. Sťažovateľ sa podnetom podaným Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“)

dovoľával aj započítania obdobia od 5. júna 2001 do 9. mája 2003, čím by jeho väzba presiahla už päť rokov. Generálna prokuratúra listom sp. zn. VII Pz 7/04 zo 16. marca 2004 jeho podnet odložila. Sťažovateľ sa domnieva, že najvyšší súd pri rozhodovaní vo veci vedenej pod sp. zn. Ntv-II 138/2003, v ktorom mu bola predĺžená väzba, mal zarátat' aj obdobie od 5. júna 2001 do 9. mája 2003, keď bol vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci, ale boli voči nemu uplatnené obmedzenia podľa ustanovenia § 74a ods. 1 Trestného poriadku. Tým malo podľa názoru sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základného práva zaručeného čl. 17 ods. 5 ústavy.

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd rozhodol, že uznesením najvyššieho súdu sp. zn. Ntv-II 138/2003 z 3. decembra 2003 bolo porušené jeho právo podľa čl. 17 ods. 5 ústavy, v zmysle ktorého do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažovateľ namietal, že k porušeniu jeho práv zaručených čl. 17 ods. 5 ústavy došlo rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. Ntv-II 138/2003 z 3. decembra 2003.

Ústavný súd zo spisu najvyššieho súdu zistil, že uvedené uznesenie prevzali sťažovateľ vo výkone väzby v I. 12. decembra 2003 a jeho právny zástupca 11. decembra 2003.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 55/02).

Jednou zo základných podmienok pre prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

V čase, keď sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich základných práv a slobôd na ústavnom súde podľa čl. 127 ústavy, už uplynula lehota stanovená pre podanie návrhu pre tento typ konania pred ústavným súdom. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2004